

Granollers Sardanista

per Miquel DOMENECH

Un dels problemes més greus que té plantejats el sardanisme, és la manca de cobles.

Temps ha, que a Granollers es manca de cobla, però, seguim dient «Granollers terra de músics». Aquest és el primer slogan que recordo haver sentit de la nostra ciutat, encara ara, en alguna ocasió, el sento esmentar.

Desgraciadament, quan diem «Granollers terra de músics» ens referim a temps passats, tenim encara grans músics, i que Déu ens els conservi, però sorgeixen noves figures, aquest és un dels problemes més greus.

Però, avui tenim una grata notícia, que ben segur ha de complaure al sardanisme granollerí.

LA COBLA CIUTAT DE GRANOLLERS

La Cobla Ciutat de Granollers, es notícia, doncs els granollerins que formem la gran família sardanista, gairebé ens hem de sentir orgullosos del treball que han dut a terme aquest grup de músics, ja que des de fa uns 20 anys que no existeix cap Cobla en tot el Vallès Oriental.

Les fotografies ens mostren un dels assajos que duen a terme durant la setmana, els seus components, són:

Director: Carles Iranzo Basco.

Flabiol: Enric Pey i Rufí.

Tenor: Josep Sala i Masjuan; Francesc Busquets i Fité.

Trompeta: Pere Vila i Ayats; Martí Prades i Pinges.

Fiscorn: Josep Arenas i Garrell; Hermenegild Mongat i Vila.

Contraaix: Enric Boluda i Adell.

La fotografia ens mostra a n'en Carles Iranzo, director de la mateixa, preguntem, com va néixer la idea per a formar la cobla?

—Amb un grup de companys aquí presents.

—Com veu, musicalment, el moment sardanista actual?

—En terme general bé.

—Serà propera la presentació?

—En concret, no sabem la data exacta, però serà per l'abril.

—Esperen ser més components?

—Sí, com a mínim dos més, ja que només són 9 els components, per falta d'un triple i un tenor.

—Vol afegir algo més?

—Sí, com ja he dit que ens falta un triple i un tenor. Agraïria a tot músic interessat que es posi amb contacte amb nosaltres.

La sardana es pot morir per manca de músics instrumentistes.

—Què cal fer?

—El problema és de tots. Pensem-hi i mans a l'obra.

Amb voluntat i amor al nostre qualsevol cosa pot portar-se a bon terme. Que així sigui.

